

haardt, om de, uagtet de gjorde sig al den Umage, de kunde, naar de vare saa uheldige at affige en Dom, som Høiesteret ikke syntes om, men stemplede som gal, skulde gaae i Tugthuset.

Formanden: Da jeg maa ansee det for nødvendigt at fortsætte Forhandlingerne i et Aftenmøde, og da endnu 5 Medlemmer ønske at udtale sig om dette Affnit, maa jeg hermed standse dette Møde.

Fra Indenrigsministeren har jeg modtaget Exemplarer af „Udkast til Lov. angaaende Behandlingen af den Landsognene paa Bornholm tillagte Andeel i Udmarksjorderne“, som af ham idag er forelagt Landstinget; disse Exemplarer ere ombeelte til de Herrer Medlemmer.

Næste Møde vil blive afholdt i aften Kl. 7, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Udkast til almindelig borgerlig Straffelov for Kongeriget Danmark.

Mødet hævet Kl. 4³/₄.

Fem og Tyvende Møde.

Mandagen den 18de December Kl. 7 Aften.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter Dagsordenen gjenoptage vi 2den Behandling af „Udkast til almindelig borgerlig Straffelov for Kongeriget Danmark“. Det vil erindres, at det er det tredie Affnit, der omfatter Lovudkastets 9de, 10de, 11te, 12te og 13de Capitel — §§ 71—144 incl. —, hvorom Forhandlingerne dreie sig.

Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Varberg: Jeg har forlangt Ordet for at imøbegaae nogle Ytringer, der ere faldne fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein). Det gjør mig ount, at han ikke nu er tilstede, men dette kan naturligviis ikke afholde mig fra at fremsætte mine Bemærkninger. Det ærede Medlem, jeg omtaler, maa ikke have hørt mit Foredrag rigtigt eller opfattet det med den ham ellers eiendommelige Skarphed, da han vistnok ellers ikke vilde have sagt, hvad han sagde, nemlig at jeg havde anført som min væsentligste Anke imod § 94, at den indførte noget Nyt. Det er en Selvsølge, og deri giver jeg ham ganske Ret, at fordi Paragraphen indfører noget Nyt, derfor behøver den ikke at være slet; tvertimod, der er meget Nyt, der er godt, og var der altsaa ikke Andet at sige imod § 94, end at den indførte noget Nyt, saa skulde det ikke være faldet mig ind at gjøre Indvending imod den. Men det er heller ikke, hvad jeg har sagt. Jeg har klaget over, at § 94 indførte en Skærpelse, og nu har jeg sagt, at, naar Lovudkastet i det Hele taget i en væsentlig Grad indfører Formildelser i det hidtil Bestaaende, og det saa i dette enkelte Punkt indfører en Skærpelse, saa maatte der, for at der skulde kunne gaaes ind derpaa, gives aldeles overbevisende Grunde derfor. Men saadanne overbevisende Grunde har jeg hidtil ikke hørt hverken den ærede Justitsminister eller det ærede Medlem, til hvem jeg sigter, give. Blandt de Grunde, det ærede Medlem anførte, var f. Ex. denne, at, selv om man vilde antage, at Commissionen ikke burde have foreslaaet den Paragraph, der her er Tale om, saa kunde Folkethinget ikke vægre sig ved at sanctionere Paragraphen, naar Forslaget engang var fremkommet. Denne Ansættelse kan jeg ikke dele. Jeg skal villigt indrømme det ærede Medlem, at jeg vilde have fundet det heldigt, hvis Commissionen havde viist den Betænkning at foreslaane os for at maatte slyde Paragraphen ud, men jeg kan aldeles ikke gaae ind paa, at vi skulde være forpligtede til at vedtage Paragraphen, fordi Commissionen nu engang har